

UNIVERZITA KARLOVA

Filozofická fakulta

Zápis o části státní závěrečné zkoušky Obhajoba závěrečné práce

Akademický rok: 2017/2018

Jméno a příjmení studenta: Bc. Matěj Veselský
Identifikační číslo studenta: 43695622

Typ studijního programu: navazující magisterský
Studijní program: Filozofie
Studijní obor: Filozofie
Identifikační číslo studia: 475074

Název práce: Structure and Simplicity in Leibniz

Pracoviště práce: Ústav filosofie a religionistiky
Jazyk práce: angličtina
Jazyk obhajoby: čeština
Vedoucí práce: Mgr. Jan Palkoska, Ph.D.
Oponent(i): doc. James Hill, Ph.D.

Datum obhajoby : 10.09.2018 **Místo obhajoby :** Praha

Průběh obhajoby: Uchazeč:
Práce je napůl systematická, napůl historická. Snaží se vykázat Leibnizův monadický systém jako nejjednodušší pojetelnou strukturu. Snaží se interpretovat Leibnize novým způsobem a osvětlit problémy současné ontologie a sémantiky, které se váží k pojmu strukturu. Připouští, že pojem struktury se nevyskytuje u Leibnize samého, ale je k němu dobrým interpretačním klíčem. Monadologie umožňuje ukázat, že není žádná vnější denominace, která by nebyla podložena nějakou vnitřní. Neexistuje žádná nezávisle vymežitelná struktura. V systematické části nejprve vysvětluje pojem struktury a ukazuje, že struktura je svorníkem. Kriticky zde zkoumá strukturalismus. Ukazuje, že na determinaci jednotlivých elementů nelze založit strukturu. Rovněž jsou-li elementy pojaty jako extrémní struktury, vede to k regresi determinace. Ve druhé kapitole vstupuje do hry Leibniz. Věnuje se zde analýze principu identity nerozlišených. Třetí kapitola naznačuje, jak lze dospět k modelu, jenž nám ukáže, jak se díky struktuře podaří vytvořit strukturu reprezentací, která má kardinalitu kontinua: monáda je obrazem univerza. Formuluje vlastní tezi: mnohost nelze vymežit na vnějšně postulované struktuře. Vnější determinace a identifikace se stane vnitřní diferencí, díky tomu se dichotomie elementu a komplexního rozpouští v tom, že není způsob, jímž by se element reálně vymezoval vůči jiným elementům tak, aby byl postaven proti komplexitě a struktuře. Zároveň ukazuje, že není žádná struktura, která by se dala vystavět z jednotlivých elementů. Nejjednodušší pojetelná struktura sice vede k regresi, ale ten je pouze jeden: pozice elementu uprostřed struktury je dána diferenčními znaky, která zrcadlí jeho pozici ve struktuře – toto je právě struktura monády.
Vedoucí:

Práce je pozoruhodná jak co do volby tématu a strategie, tak co do zpracování. Vzniká komplementární synergie přístupu historického a systematického. Ontologicky ošemetné je, že autor si bere materiál z historické postavy a musí je překládat do aktuálního rámce. Tento překlad se navzdory náročnosti a ambicióznosti daří. Výsledky, k nimž dospívá, jsou originální a osvětlující. Text je ovšem zároveň v mnoha ohledech kontroverzní.: Výklad o principu identity nerozlišitelných v 2. kap. je veden z epistemologizující perspektivy – tento princip však není epistemologický, nýbrž ontologický. Toto ontologické stanovisko však je v práci kritizováno.

Oponent:

Kap. 2 a 3 jsou uspokojivější než 1. kapitola. Má určité námitky k 1. části práce: není dost jasně vyloženo, co autor chce říci a jaký je vlastně problém struktury. Je problém struktury pouze formální otázkou nebo jde o strukturu konkrétních oblastí skutečnosti? Pojem struktury je více předpokládán než vysvětlen. Práce není ani jazykově dost srozumitelná. První část je problematická v tom, že kontroverzní pojmy nejsou dobře definované a uvedené. Autor mluví o tzv. hledisku Boha – přitom se zdá, že autor chce odstranit hledisko Boha z Monadologie, a tím odstranit rozdíly ve věcech, které by byly lidskou myslí nepostižitelné. Je však v souladu s nekonečností systému tvrdit, že všechny rozdíly jsou postižitelné lidskou myslí?

Klasifikace obhajoby:	výborně (1)	
Předseda komise:	Dr. habil. Jindřich Karásek, Dr. (přítomen)
Členové komise:	Mgr. Václav Němec, Ph.D. (přítomen)
	doc. Mgr. Jakub Čapek, Ph.D. (přítomen)
	Mgr. Jan Palkoska, Ph.D. (nepřítomen)